

De mendicitate spirituali LXXVII

Sua tā dūcīna stulticia admodū admiratur
et doler tā: q̄ misera peccatrix que amplius
indigna ē tua vocari spōsa tua amica. demis
so vultu flebili. facie ad te suspirat erubescēs
nec loqui p̄sumēs. ¶ Dulcissime Jesu/hanc
clemēter p̄spice. brachia et manus ad te extē
dit/ ut te trahēte de profundo lacu peccati et
de stercore in quo rādiu prostrata iacuit/cre
cta prosliat. Tu q̄ sol⁹ es saluator/ ppter ea
et ei manū porrīgēs ea; subleua. eāq̄ p̄ne ne
p̄mitras. Tot vides peccatores q̄ remīme
dep̄canē/immo te psequunt. ¶ Conuertere
igitur et iustifica tuam hanc pauperē animā
tuā ancillā humilē. tuam pusillā pedissequā
quā aliquādo prius dilexisti sicut et ipsa te
dilexit. que nūc in magnis suspītis et iama
ritudine cordis te deprecat. Posses ne hāc
nō exaudire. posses ne eā nō suscipere? Pro
feco minime/immo magnā hinc spem con
cipio/ q̄ tuā in me experior gratiā i qua nūc
adest mibi hec volūtas ad te reuertendi/ q̄ ti
bi summō medico/dolorosa illa vulnera ani
me mee te inspirante detego ac demonstro.
¶ Qlum siquidē p̄ os mi pphere pmisi. q̄ i
quacūq̄ hora in gemuerit peccator et penitē
tiā egerit ab oīo peccatis suis que opatus ē
omniū iniquitatū eius nō recordaberis. et
reuera paucos habuisses iustos/ nīsi pecca
tores miscōditer recepisses. ¶ Ideoq̄ salua
tor Jesu christe/advocare et mediator nōst̄
simul impator et frater. qui solus nosti meaz
miseriam ac fragilitatez. si vera sunt que vi
deo. audio et credo de tua dulcedine. pietate
et misericordia. et vtq̄ vera sunt. ideo te finaliter
dep̄cor/ ut meas om̄es deleas iniqtates/ sin
ceraz et mundā contritionē tribuens et inte
gram penitentiā. ¶ Fac ut p̄ bonā patientiā
omnes tribulationes. aduersitates et labo
res quos dicitim sustineo ad purgationē de
seruauit/ et ad pene quā mea peccata demeru
erūt remissionē/ ut sic in hoc mūndo meuz sit
purgatoriū. Fac itaq̄ meā hui⁹ mortal⁹ mū
di pegrinationē tibi acceptar. Tribue mibi
baculum firme fidei. stolas charitatis. et sca
la sancte speci. Lōfundē p̄ tuā potentia quic
quid mibi im̄pedimēto esse pōt/ ita ut in via
nulla me retineat delectatio. nulla me p̄sun
dat aduersitas. ¶ Genera in me cor humile.
piū. clemēs erga proximū. sine rīta. sine iū
dia. sine indignatōe. sine supbia. sine omniū
detractiōe. Tuo amore inflāma cor meum.
Vulnera illud sagittis potētissimis tue pul
critudis. tui dulcissimi p̄spectus. tui gratissi

mi gest⁹. tui pulcērimi appatus. tue speci
dulcissime. Fac ut te semp̄ mediteſ/ letāter d̄
te sermonē audiat. ad te suspirat. ad te ī gemi
scat. tibi p̄placeat. totā intelligentia. totam
mentē. totā curā ad hoc impendat. ut digne
tibi seruiat. qm̄ nō est alijs amator q̄ sic ut
tu vices rependat. ¶ Insup̄ da mīhi domī
cor libez. cor sublimē et inclītū quo detester
fugiā et spēnā vīle lutū mundane cuiuslibet
voluptatis/ quo quālibet contēmna creatu
ram/ que honori meo ac p̄motioni salutari
nō venit adiumento/ quo te in te diligā. alios
autē omnes in te ppter te. Demū tu qui es
mea spes fin alis. mea sola salus/ meūq̄ res
fugī singulare. subleua me. doce me. susti
neme. dirige me. ita ut in illa hora tremenda
mortis meus sis p̄tector potensq; defensor
spūs mei aduersus illos canes infernales/
ita ut i pace et benignitate illū recipias i glo
ria in qua te facie ad faciē summo cū gaudio
videre valeā. ac penniter adorare. amare ac
laudare. Amen. Finis.

Epistola eiusdem ad sorores suas/ docens de quo quis p̄ singu los dies cogitare debeat.

Orobius meis in christo R

ielu charissimis et dīlectissi
mis salutēz/ atq̄ in ip̄si⁹ de
uoto seruizio iugiter perma
nere. Nō facile exprimi pos
set gaudiā atq̄ solatio ex
bonis nouitatibus frequentius de vobis p̄
ceptis p̄ueniens. Ultinaz idip̄m nunq̄ in
micoz tempratōne aut aliter quouis modo
gaudiū in tristiciā vertā. p̄trariū videlicet d̄
vestra dilectōe audiendo. ¶ Quāq̄ amātissi
mes sorores omni tpe ad dei obsequiū exerci
tandum et informandū litteras libroq; suf
ficiēter habueritis/ ad habenduz consolatio
nes spūales. et adhuc habebitis alios in po
stez. Rūbilominus noctis vnius vigiliā ar
ripies (q̄z plurib⁹ implicat⁹ negocib⁹) ad
p̄ns scribere curaui breviter ac simplicitē pe
grinatiōis p̄cessum/ a me post modicū t̄pis
factū/ p̄speciales etiā requestas a me fieri soli
tas/ fm septē diez hebdomade numerū. fm
septē sanctispūs dona. fm etiaz septē domi
nice orationis petitiones contra peccata se
p̄e criminalia correspōdentes septē beatitu
dinibus. ¶ Insuper fm septē status in cele
sti paradiſo p̄sistētūm. Qd̄ p̄o transmittio
scriptū pro presenti/ nō est nisi breve ac sim-

Epistola de quo quis

plex ausamentū ad cognoscendū nomina-
tim ac specialius de quo hs p dies singulos
cogitare debeat. Bone em̄ cogitatōes insu-
per venture spūsancti spiramine repte pari-
ter studio lectiones sancteq; meditationes.
Hmōi em̄ nō possem neq; sc̄re om̄es in scri-
ptū redigere/nec opus ē. Primo igit̄ cū p̄
ces vestras humillime ac reverenter corā dñi
na maiestate funditis aut sanctoz suoz. in-
uocet vna cum oratione vestra custos uester
angelus videlicet bonus. necnō sc̄ti aut san-
cte illius suffragiū imploraz/cui⁹ protūcso/
lennitas agit. Ea de causa vt. s. uester nunci-
us puta vestra oratio saluū habeat p̄ductū
bonaq; societate. ¶ Die quippe dñico ad be-
nedictā atq; indiuiduā trinitatē solitus suz
meā dirigere precē. vnicuiq; psonarū appro-
priata diligētius meditādo. De patris vide
licet potentia. filij sapientia. spūs quoq; san-
cti bonitate. considerās magnā dei celstū/
nē admirabilēq; dispositionē sup filios ho-
minū. ¶ Die autē lune s. secūda feria/ meam
ordino p̄cessionē ad sanctos angelicos spi-
ritus/bñficia ab eisdē nobis exhibita omni-
tpe recognoscēs. ¶ Die vō martis. s. tercia fe-
ria ad p̄phetas. patriarchas. apostolos/ce-
terosq; discipulos dñi et euāgelistas. ¶ Die
mercurij sc̄z quarta feria ad beatos athletas
sc̄z martyres rpi. ipoz in sua pugna fortitu-
dinē atq; constantiā admirādo. ¶ Die ionis
sc̄z feria quinta/ ad sanctos confessores. he-
remitas et religiosos. ¶ Die veneris. s. feria se-
xta/ ad passionē amarā dñi nostri Iesu xpī/
ad suaq; verba ac facta isto benedicto die ab
S eodē pacta. ¶ Die in sup sabbati/ ad beatam
Mariā virginē specialius meipm cōuerto.
et ad electas christi spōlas. ¶ Porro p̄mo die
sc̄z dñico immoroz diuitius donū sanctisp̄
ritis primū suppliciter efflagitādo. donū. s.
sancti timoris dei. Et beatitudinē humiliata-
tis et spūalis paupertatis. ad expellendū sup-
bie viciū cū filiabus seu ramis eius. Et di-
co pariter. dñe deus pater om̄ipotēs libera
me a malo. que clausula est petitio p̄ma i do-
mica oratōe p̄tentia. et hoc ordine p̄postero.
¶ Die autē lune deuotius atq; specialius p̄ci-
bus insisto/ petens sc̄d m sanctisp̄us donū.
sc̄z donū pietatis seu misericordie. tam ad me q̄
ad meū proximū. Lū beatitudine alia. s. mi-
titare seu māsiuetudine. Et hoc contra inui-
die venenū. Et vt deus in tēptationē ne in-
ducat. i. ne in tēptationib; succūbere et vin-
ci p̄mittat. quod ē secunda petitio orationis

dñice. ¶ Die vō martis singularius p̄dono
sanctisp̄us tertio supplico. sc̄z p̄dono scien-
tie/ ad cognoscendū clariss et melius p̄prei
fragilitatē et finem meū. necnō et statū meū/
amicoz quoq; meoz. Et dono isto median-
te/ ad beatitudinē p̄uenio terciāz que ē lucr̄
sancti ac lachrimaz deuotaz. Et hoc p̄tra
peccatū ire. Consequēter etiā dñi deprecor
vt debita mea dimitiat/ sicut et ego meis ig-
nosco seu dimitto debitoribus. meis. s. pro-
ximis. que ē tercia dicte dñice oratiōis po-
stulatio. ¶ Die vō mercurij p̄ero donū forti-
tudinis mibi largiri p̄tra om̄ia tēptamenta
mundi. carnis et diaboli. Sili orō forti-
dinē mibi dari p̄tra accidiā bonorū operū.
Atq; quartā beatitudinē que posita ē in bo-
norū operū iusticie desiderio/ in vehementi
fame et siti eiusdez. Peto nihilominus panē
quotidianū tam corporis q̄ spūs mibi tribui
ad fortitudinē habendā. ¶ Leterz i dieioris
instātius dep̄cor p̄o dono p̄silij/ ad sciēdz
in singulis casib; p̄ quod iter eundū mibi sit
Quē etiā statū tanq; p̄uenientiore p̄ detob
sequio tenere debeā. Et q̄ anaricie malū me
nō retineat. p̄to beatitudinē quintā dicaz
misericordiā. Et q̄ dei fiat volūtas sicut in
celo et in terra. ¶ Die veneris donū intellect⁹
specialius rogo/ ad cognoscendū i tora scri-
pturarū serie mibi obiectis in om̄ib; silt bu-
iis mudi reb; occulta seu inclusa mibi my-
steria. Et vt quelibet vīsu p̄ceprā sc̄iā ad pro-
priū quertere profectū spūalē. quēadmodū
si celū intuitus fuero/ sc̄iā prius cōsiderare
qz illic sit mea patria/ pulcerrima existēs ibi
dē habitatio. Lū video canē ceteraq; anīa-
lia bruta/ quāta sollicitudine suis obsequiū-
tur dñis. meditabor q̄ iusto dei iudicio co-
demnāti homines inobedientes et ingrati deo
benefactori liberalissimo. Si subulcū post
porcos p̄speexo/ recordabor pabole enige-
lice de filio pdigo et misericordi patre. Vide-
bo pauperē mendicū vlcerosū memorabor
parabole de Lazarō et diuite. Videbo diui-
tē multa sibi cōquirentē i annos plurimos.
recordabor euāgelice p̄minatōnis. Stulte-
bac nocte morier;. et iam tuā tollēt. et q̄ para-
sti cui⁹ erūt. Videbo filios hui⁹ seculi q̄ ha-
bent p̄solationes suas multis modis/ sc̄iāz
memorari quāta sit p̄solatio qua; p̄parauit
deus diligērib; se. Sic generaliter p̄ om̄ia
discurredo. sc̄iā semp repire amplā et p̄sente
deuote orationis materia in om̄ib; que sub
aspectu. audien aut alio sensu se p̄sentauerit/

per singulos dies cogitare debeat LXXVII

meum in exercitio orationis visitando. Cum ha
riter deponor mundicia cordis mihi persistari quod
bitudo secta luxuria oem depellens. Et ut
dei regnum mihi adueniat. ut videlicet non in me
poterit sed deus ipse regnet. ¶ Postrema die
sabbati obsecro sapientiam donum. ad sapientiam ac
gustadum spirituali bonorum fructum. et gratia bona
tum deinceps dulcedine. et ut nulla peni
tus cura mihi sit de huius mundi falsa dulcedine.
Et est gule vici. Itaque peto veram cor
dis pacem ac conscientiam beatitudinem. Et quod
dei nomine benedictum in nobis sacrificet. Haec est quod
tuis immundicie expes sim. ¶ Charissime so
rores si quotidie aliquod modo supradicto ex li
bris vestris. aut certe aliter addisceretis. sic ex
ercitatio vos ipsas. multum sine dubio profectum
in scia. ut ibi atque in deuotione acquirere posse
tis. ¶ Hec mee intentionis quod propter mea
scripta pietatis alias meditationes pias et utiles
atque bonas deseratis. ac modum vestrum facien
di. possessione sine peregrinatione spirituale ad
scatas et sanctas tamquam pro vobis quod per alios amicos
vestris vivis ac defunctis. Non enim ignoramus quod
sepius una persona paliquid ad deuotionem facile
incitat. quo alia non ita ad eam mouet. Et id
circo quisquis suo relinquit studio. suaque in ta
libus experientia. Vnde vo supra agendi scri
pus modus proficuus est reptus. ¶ Rursus
quotiescumque orationis archanum intraueritis.
Primo cogitatorem vestre per propria obiecta
sine indignitate vestra itime considerates. et
sic deo scitisque suis dicere. O domine deus ecce ve
nio tua exorare maiestatem nihil omnino de bo
nitate mea presumens. de virtute aut dignita
te. sed in tua maxima gratia atque misericordia co
fido. Quia certe aliter oratio vestra citius im
pediet. exercitabilisque deo redire superbia comi
tante. diligenter obseruantes quod in tali cogi
tatione et petitione perseveretis. quoadusque cor
de intimo senseritis nullam omnino fiduciam de
vobismetipsum habere sed solummodo in dei mis
ericordia infinita. Et sic postea de alia securi
us poteris cogitare quam antea. ¶ Evidenter quod
enim deuotionis umbre suauis pulsus vos
senseritis. non id vestris meritum et proprium bo
nis actibus euennisse meditamini quoniam potius ob ali
cuius sancti aut sancte intercessionem. aut alicui
ius amicorum vestrorum certitudinaliter putetis.
Epariformiter ad vosmetipsum reverentes si fu
eritis quotiescumque vanie glorie ventum sonare et
ceperitis nihil vobis nocebit hic sibi. Consi
derabitis enim vosmetipsum intuentes defectus
proprios dicentes intra vos. tale periculum nefandum

actalia misera perpetrasti. et quod ergo cogita
re ausa es talem deuotionem a deo tibi ob tua
merita habendi. ¶ Interea cum ad aliquem electo
rum aut electarum vos dirigunt suavitatem audacter
eide dicatis. quod a deo ad ipsum transmissi fueritis
ad perpetuam suam elemosynam gratiarum. Hec sic
falsum dicitis. Sine enim dei inspiracione. ali
quem sanctorum deponeri velle seu voluntate habe
re non potestis. Poteritis igitur ipsum allocandi
cetes. quod ex quo deo et placet voluntati. ut ipsum
scimus exortemus. refutare vos omnino ei non licet
quoniam per vobis idem ipse ad deum intercedat elemo
synam experiendo ex quo eum requiritis. Magna
enim foret rusticitas et indignum omnino alicui
refutare et spernere quemadmodum diligentius seru
quirentem. Dicere nihilominus poteris. habemus
electis a vestra deuotione reuelatis. quod plures
vestris orationibus persecutores crudelis con
uersi sunt. multo magis igitur facere peccatum debe
tis pro his quod vos nunquam persecuti sunt. sed modo
deuotus deponant. Deinde attende dili
genter in cuiuslibet sancti festinitate. bona mis
ericordie ab ipso dum hic vicegerat patrata sup
plicates. ut et vobis faciat silentium. reducendo ea
deinde ad bona aitatem vestram. ¶ Considerate insu
per maximam sanctorum et sanctorum angelorum
que cohortem sine multitudinem. et a singulis eo
rum deuotius rogetis. quatinus apud deum
vnum remissionis die imprecare dignetur. p
penerelata ratione ob via demerita debite. Et
certe obtineretis ultra mille milia diez si ab
ipsis eraudiri vos contingeret. Et exaudim
vitque si solu[m] debito et ergo eos deponem
ni. Demum oremus super omnia quod deus omnipotens
iudicet puniatque nos in sua curia misericordie
in punito scilicet et nequaquam in curia iusticie suer
gorose pura in inferno. Et haec quod oratis dicete.
Domine ne in furore tuo arguas me. ¶ Fac
ciatisque nihilominus dilectissime possessionem ve
stram in infernum ex hoc timore reportando. In
paradisum etiam atque in purgatorium pro gente
vestra sanctaque matre ecclesia deum etorando
Specialius vero pro parentibus cognatis et
amicis vivis ac mortuis. Finis

Bequitur tenor ap-

pellationis cuiusdam predictoris a divina iustitia
ad divinam misericordiam ab eodem cancellario edite.

A tua o regina celi et mundi totius domini dei genitrix illibata

virgo Maria ac vestrum omnium ce
lestis regni processus ciuitatis

eternae pacis et beatitudinis felicitatis.

Lc